

Решение № 60030

Номер 60030

Година 12.03.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 12.02

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Райна Русева

Гражданско I инстанция дело

номер

по описа за

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените искиве „, ****”, със седалище и адрес на управление: ****, с ЕИК **, срещу П., ЕГН: *, с

постоянен адрес: **, с правното основание на чл.422, ал.1 от ГПК, за установяване съществуването на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по чГ.дело №196/2020г. по описа дъжи на „, ****” ; както следва:

Сумата от **500.00** лв./петстотин лева и нула стотинки/ главница на основание сключен Договор за потребителски **№80902/12.10.2018г.**

- Сумата от **72.00лв.** /седемдесет и два лева и нула стотинки/ договорна лихва за периода 12.07.2019г.
- Сумата от **370.00лв.**/триста и седемдесет лева и нула стотинки/ договорна такса „Гарант за периода 12.11.2019г.
- Сумата от **37.70 лв.** /тридесет и седем лева и седемдесет стотинки/ законна лихва за забава за периода 12.02.2020г.
- **законна лихва** за забава върху главницата, считано от момента на подаване на Заявлението за издаване изпълнение до окончателното заплащане на главницата.

Твърди се, че Р. Д. П., ЕГН *е кандидатствал/а за получаване на потребителски кредит чрез сайта на дружество като в резултат на подадената заявка и предоставените от Р. Д. П. данни, служител на ищцовото дружество се е на посочения телефон, като ответникът е потвърдил самоличността си, истинността на предоставената желанието си да получи при условията на дружеството, кредит в размер на **1200.00лв.** След обработване одобрение на кандидата за финансова услуга, на ответника е изпратен на посочената от него електронна поща формат на договора за кредит от разстояние. Същият е потвърдил, с избиране на изпратения му от „, ****” потвърждение, сключването на Договор за потребителски кредит, „, ****№ 80902/12.10.2018г. и желаната сума му е била чрез системата е-рау и получена от същата на каса на партньорски офис на „Изипей” , срещу представена от карта.

Съгласно формата за кандидатстване Р. Д. П. е имал/а възможност да избере опция да предостави банково обезпечаване на задължението му или да му бъде предоставена такава от дружество, с което КРЕДИТОДАТЕЛ е сключил договор. С оглед формата за кандидатстване е избрал/а опция да му/й бъде осигурен гарант за ползване на кредит, което на основание т.4 от договора сключен между страните, се е задължил/а към ежемесечната му/й вноска по к

начислена и такса „***“ за предоставената услуга.

„***“ има сключен Договор за предоставяне на гаранция по потребителски кредити 25.10.2014г. с „***“ ООД ***/23.10.2014г., съгласно който „***“ ООД в качеството на ДРУЖЕСТВО *** се задължава да гарантира КРЕДИТОДАТЕЛЯ по отпуснати потребителски кредити съгласно сключени Договори за потребителски кредити на КРЕДИТОДАТЕЛЯ и КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛИТЕ, ако тази опция е била избрана от съответния КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ при подаване на заявката му за отпускане на кредит и същата е била одобрена. Съгласно чл.1 ал.2 от сключения Договор за предоставяне на гаранция по потребителски кредити, КРЕДИТОДАТЕЛЯТ се задължава да събира от името на ДРУЖЕСТВОТО *** сумата, представляваща таксата „***“ от КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ. В чл.1 ал.3 е предвидено, че ДРУЖЕСТВОТО *** се задължава да изплати сумите по просрочени задължения във връзка с договори за предоставяне на потребителски кредити на КРЕДИТОДАТЕЛЯ, само след като последният е положил усилия и грижа на добър трудител да събрал дължимите му се суми включително по съдебен ред в срок от 2 /две/ години от датата на предсрочната им изплатеност.

Съгласно разпоредбите на Закона за потребителския кредит на длъжника е предоставена преддоговорна информация, с която същият се е запознал и е приел Общите условия на предлагания му кредит, като е потвърдил и получил на посочения email адрес „Европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити“. Съгласно сключения Договор, „***“ е поело задължение да предостави на КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ заем, под формата на потребителски кредит, а КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯТ е поел задължение да върне предоставения кредит с договорна лихва и т.е. с кредитен размер на задължението - 2260.80 лв. е платимо ведно с главницата на дванадесет равни месечни вноски с падежи: 12.1Е2018, 12.12.2018, 12.01.2019, 12.02.2019, 12.03.2019, 12.04.2019, 12.05.2019, 12.06.2019, 12.07.2019, 12.08.2019, 12.09.2019, 12.10.2019,

Първите вноски по кредита с падежи 12.11.2018, 12.12.2018 са изцяло погасени от страна на длъжника. По вноска с падеж, настъпил на 12.01.2019, от страна на длъжника е осъществено плащане само на дължимите лихва и такса за месечната вноска, поради което на осн. т.5 от сключения договор, крайният срок на издължаване на кредита е бил един месец и новият падеж на вноската е бил 12.02.2019г., а крайният срок за погасяване на кредита е бил удължен до 12.02.2019г. След посочените действия, г-жа П. е погасила изцяло вноските по кредита с падежи 12.02.2019, 12.03.2019, 12.04.2019, 12.05.2019, 12.06.2019. Моля да имате предвид, че съгласно трайната съдебна практика, извършените частични плащания по характера на извънсъдебно признание на неизгодния за ответника факт, че процесното правоотношение е породило действително действие.

Твърди се, че към дата 12.02.2020г. кредитополучателят не е осъществил никакво последващо плащане по кредита, падежите на които са настъпили съответно на 12.07.2019, 12.08.2019, 12.09.2019, 12.10.2019, 12.11.2019.

В съдебно заседание за ищеца „***“, редовно призовано, не се явява представител в съдебно заседание.

За ответника адв.Ст. оспорва исковете, като поддържа изложените възражения в писмения отговор. Представеният за защита.

С писмения отговор от ответника исковете се оспорват като неоснователни. Излагат се възражения, че твърдяните не са достатъчни да се приеме сключването на процесния договор, че цялата информация е била получена от ответника по описания начин. Ищецът не доказва изпълнение на посочените условия с предоставяне на съответните електронни документи.

Ответната страна счита, че между страните не са възникнали облигационни отношения по процесния договор.

Представения по делото договор от 12.10.2018. има характеристиките на договор за потребителски кредит.

В отговора се правят възражения, че ищецът претендира вземанията си въз основа на нищожни клаузи по смисъла на чл.33П и чл.26 от ЗЗД. В тази връзка, като такава клауза се сочи тази за заплащане на такса „***“ по чл.4 от договора, така определения ГПР е в нарушение на добрите нрави и справедливостта, в нарушение на чл.19 от Конституцията на Република България, а в нарушение на чл.19 от договора клауза, с която се уговаря ГПР е нищожна.

В отговора се поддържа становище за отхвърляне на исковете при отчитане на горните възражения.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора на ответника, и като обсъди събраните по делото доказателства, заключението по назначената съдебно-счетоводна експертна изследователска дейност, установи следното от фактическия материал:

Със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №62/20.02.2020г. по чГ.дело №196/2020г. РС- Смолян е разпоредено длъжникът Р. Д. П., ЕГН: *, ****, да заплати на кредитора „***“, БУЛСТАТ: ****, ***; Законен представител: М.Г. А. - Изпълнителен директор, сумите в размер на: - 500.00 лв./петстотин лева и такса за главница; -72,00 лв. договорна лихва за периода от 12.07.2019г. до 12.11.2019г.; -370,00лв. договорна такса Гаранционна такса от 12.07.2019г. до 12.11.2019г.; - 37,70лв. лихва за забава за периода от 13.07.2019г. до 12.02.2020г. -ведно със сумата на главницата, считано от 17.02.2020г. до окончателното плащане.

Договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние се сключва между доставчик и потребител като доставчикът предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние, т. е. не е изисквано едновременното им физическо присъствие (арг. чл. 6 вр. пар. 1, т. 2 от ДР на ЗПФУР).

Съгласно чл. 18, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗПФУР доставчикът е длъжен да докаже, че е изпълнил задължението си за предоставяне на информация на потребителя, като за доказване на преддоговорната информация и изявления, посочени в [293 от ТЗ](#), а за електронните изявления – Законът за електронния документ и електронния подпис.

Видно от Общи условия, приложими към договора – чл.4.1 е чрез обявената на сайта на „***“ информацията за вида, сумата и периода на кредита, като се информира за размера на дължимите от него лихви, и чрез

сайта на кредитодателя регистрационна форма изпраща заявка за избрания вид услуга. Съгласно чл. преддоговорната информация се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за пр информацията за потребителските кредити.

В случая се установява, че е подадена заявка №*** от клиент Р. Д. П. на 12.10.2018г. в 9:20ч. потвърдена в кандидатствала за отпускане на заем в размер на 1200 лв., продукт "****", сума за връщане 2 520 лева

С приложения договор за потребителски кредит "****" № *** от 12.10.2018г., като ищецът като кредитодател се предостави заем в размер на 1200 лв., който заемателят се задължава да върне, заедно с лихва и такса "****" на вноски в срок от 12 месеца, с краен падеж 12.10.2019г.. Уговорен е годишен процент на разходите 49.70 % и фр процент 36 %.

При така представените доказателства и изложените по-горе съображения относно начина на сключван предвид цитираните по-горе разпоредби от ЗПФУР, съдът намира за неоснователни възраженията на ответ липса на доказателства, установяващи наличието на възникнало договорна правоотношение.

Освен това, по делото е представена и заверено копие разписка №*0732/12.10.2018г. за извършен превод EASY PAY на 12.10.2018г., в размер на 1 200,00 лева с получател Р. Д. П. от „***“, което потвърждава правоотношение между страните е възникнало

От неоспореното и прието по делото заключение по ССЧЕ се установява, че общия размер на задължението договора за потребителски кредит № 80902/12.10.2018 г. е 979.70 лева, както следва:

- 500.00 лева - главница -72.00 лева - договорна лихва по Договор за потребителски кредит
- 370.00 лева - такса Гарант по Договор за потребителски кредит
- 37.70 лева - лихва за забава по Договор за потребителски кредит до 12.02.2020 г.

От заключението по ССЧЕ се установява също и, че Р. П. е извършила плащания по договор за потребителски размер на 1 424,03 лева. Последното относно извършените плащания частично по договора има характер на дължника- кредитополучател за възникналото задължение по договора за кредит.

По изложените доводи съдът приема, че за Р. П. е възникнало задължение за връщане на сумата по кредита главница 72.00 лева - договорна лихва по Договор за потребителски кредит - 37.70 лева - лихва за забава по потребителски кредит до 12.02.2020 г., ведно със законната лихва, които вземания са установени по заключението на вещото лице по ССЧЕ. За тези суми исковете следва да се уважат.

Основателни се явяват възраженията на ответника за претенцията относно вземането за такса „****“ в размер на която подлежи на отхвърляне.

В чл. 4 от Договора е указано, че кредитополучателят е избрал кредитодателят да ангажира дружество гарант връщане на вноските по кредита, за което се е съгласил да заплати на кредитодателя и такса "****", разсрочена му вноски, като не се посочва кое е дружеството гарант.

Съдът намира, че уговорката, установяваща дължимост на такса "****" в размер на , видно , разсрочена погасителния план в месечните вноски , в общ размер от 888 лева, заобикаля закона – чл. 21, ал. 1 вр. чл. 19, противоречи на добрите нрави, доколкото целта, за която същата е уговорена, излиза извън естество обезпечителни и обезщетителни функции. В случая таксата "****", уговорена в общия й размер от 888 лева е плащане с погасителните вноски, което допълнително затруднява кредитополучателя и води до оскъпяване Последното води и до неоснователно обогатяване на ищеца за сметка на ответника- потребител.

Следва да се посочи, че размера на таксата „****“ -888,00 лева , съпоставено с размера на отпуснатия кредит абсолютно не съответства на функцията, която изпълнява – да обезпечи задължението.

По изложените съображения, иска за вземането за такса „****“ се явява неоснователен и не подлежи на уважаване.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответната страна, че следва внасяните от ответника суми за се приспадат от размера на задължението й. В случай, че се претендира връщането на тези суми, като недължници би могло да се претендират в друго производство.

С оглед изхода на делото, на ищеца следва да се присъдят разноските – за заповедното производство са в размер на 113,29 лева, а за исковото- 451,19 лева.

Вземайки предвид отхвърления иск, съдебните разноски за ответника са в размер на 113,29 лева.

По горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между „****“, ЕИК****, със седалище и адрес на управление: * ЕГН*, с постоянен адрес: ***, по предявен иск с правното основание на чл.422, ал.1 от ГПК, че **Р. Д. П.**, ЕГН*, дължник на „****“, ЕИК****, **сумите в размер на:**

Сумата в размер на **500,00 лева** /петстотин лева и нула стотинки/ главница на основание сключен Договор за кредит,****№80902/12.10.2018г.; Сумата от **72,00 лева** /седемдесет и два лева и нула стотинки/ договорна лихва за периода 12.07.2019г. - 12.11.2019 Сумата от **370.00лв.**/триста и седемдесет лева и нула стотинки/ договорна лихва за периода 12.07.2019г. - 12.11.2019г.

• Сумата от **37,70 лева** /тридесет и седем лева и седемдесет стотинки/ законна лихва за забава за периода 12.02.2020г.

• **законна лихва** за забава върху главницата от 500,00 лева, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното й изплащане, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично

чл.410 от ГПК с №62/20.02.2020г. по чГ.дело №196/2020г. по описа на РС- Смолян.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ****, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: ****, срещу **Р. Д. П.**, ЕГН* адрес: ****, с правното основание на чл.422, ал.1 от ГП в ЧАСТТА за установяване съществуването, представляващо сумата в размер **370.00лв.**/триста и седемдесет лева и нула стотинки/ договорна такса „*“ 12.07.2019г. - 12.11.2019г., за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №62/20.02.2020г. по чГ.дело №196/2020г. по описа на РС- Смолян.

ОСЪЖДА Р. Д. П., ЕГН*, с постоянен адрес: ****, да заплати на „*“ , ЕИК***, със седалище и адрес на управление: ****, съдебни разноски за заповедното производство по чГ.дело №196/2020г. по описа на РС- Смолян в размер на 20% от исковото производство по Г.дело №461/2020г. по описа на РС- Смолян в размер на 451,19 лева.

ОСЪЖДА „**“**, ЕИК****, със седалище и адрес на управление: **** да заплати на **Р. Д. П.**, ЕГН*, с постоянен адрес: ****, съдебни разноски по делото в размер на 113,29 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ВРЪЧИ на страните чрез адв.Д. за ищеца и адв.С. за ответника.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: